

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นใหญ่ สูงถึง 45 ม. โคนมีพูพอน ตันยังเล็ก มีเรณอยอดทรงเจดีย์ เปลือก สีน้ำตาลหรือเทาดำ เปลือกในมีจุดสีน้ำตาลอมเหลือง มี ยางขาว ใบ ออกเป็นวงรอบข้อ 4-8 ใบ รูปรีแกมขอบขนานหรือรูปไข่กลับ กว้าง 2-6 ซม. ยาว 5-17 ซม. ปลายแหลมถึงโคนแหลม เกือบมีคราบขาวด้านล่าง เส้นใบ 30-60 คู่ ขนานกัน เส้นใบตรงทำมุมฉากกับเส้นกลางใบ เส้นใบด้านบนไม่ชัด ก้านใบยาว 1.5-3.5 ซม. ดอก สีขาว กว้าง 8-10 มม. ออกเป็นช่อ ยาว 0.5-1 ซม. มีดอกติดเป็นวงหลายดอก ก้านช่อดอกมีขน ก้านช่อดอกยาว 1-3 มม. กลีบเลี้ยงยาว 1.5-2 มม. มีขน โดยเฉพาะที่ขอบ หลอดกลีบดอกยาว 6-8 มม. ปลายเป็นพู่รูปสามเหลี่ยมแคบ ยาว 5-6 มม. เรียวชันไปทางซ้ายในหลอดกลีบ ด้านนอกเกลี้ยง ด้านในมีขน ยกเว้นที่โคน เกสรเพศผู้ติดค่อนไปทางด้านบนของหลอดกลีบดอก จานฐานดอกเล็กมากหรือไม่มี รังไข่เกลี้ยง ก้านเกสรเพศเมียยาว 3-6 มม. ผล กว้าง 0.3 ซม. ยาว 20-30 ซม. ออกเป็นคู่ เกือบหรือมีขน เมล็ดหุ้ม พบในป่าเบญจน้ำจืดหรือตามขอบป่าพรุ ที่จังหวัดตรังและใต้ลงไป

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน พินดา สิทธิสุนทร ก่องกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 1 – พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2558. 768 หน้า
ภาพประกอบ : <https://lcnhm.unus.edu.sg/dna/organisms/details/340>